

(Nyugati manzárd)

A francba!, mégiscsak az élőkert lesz,
ami megmenekít, felragad, óv, elfed
jótékonyan, és nekem onnan kifelé kell
karba ölténem magam, és akkor aztán
jöhet azonnal egy bevásárlás, egy leszállás
úgymond az emeletről; csak ne cinikusan!
bánjunk a térrel, a színes méterekkel, mert
azokból a fényjel, s a tükörmosás víz(remény)
sugara az esőszűrőn át, szürkén, keresztül-kasul
a kibírhatatlanul csikorgó, egyetlen működésen;
szemközt például már egy áruátadás kitartott
látványa emelne szörnyű magasba, hanem akkor
hoztunk ám banántot is!, tárgyalja el
magát, s ránt le engem a sofőr még mélyebbre

Győr

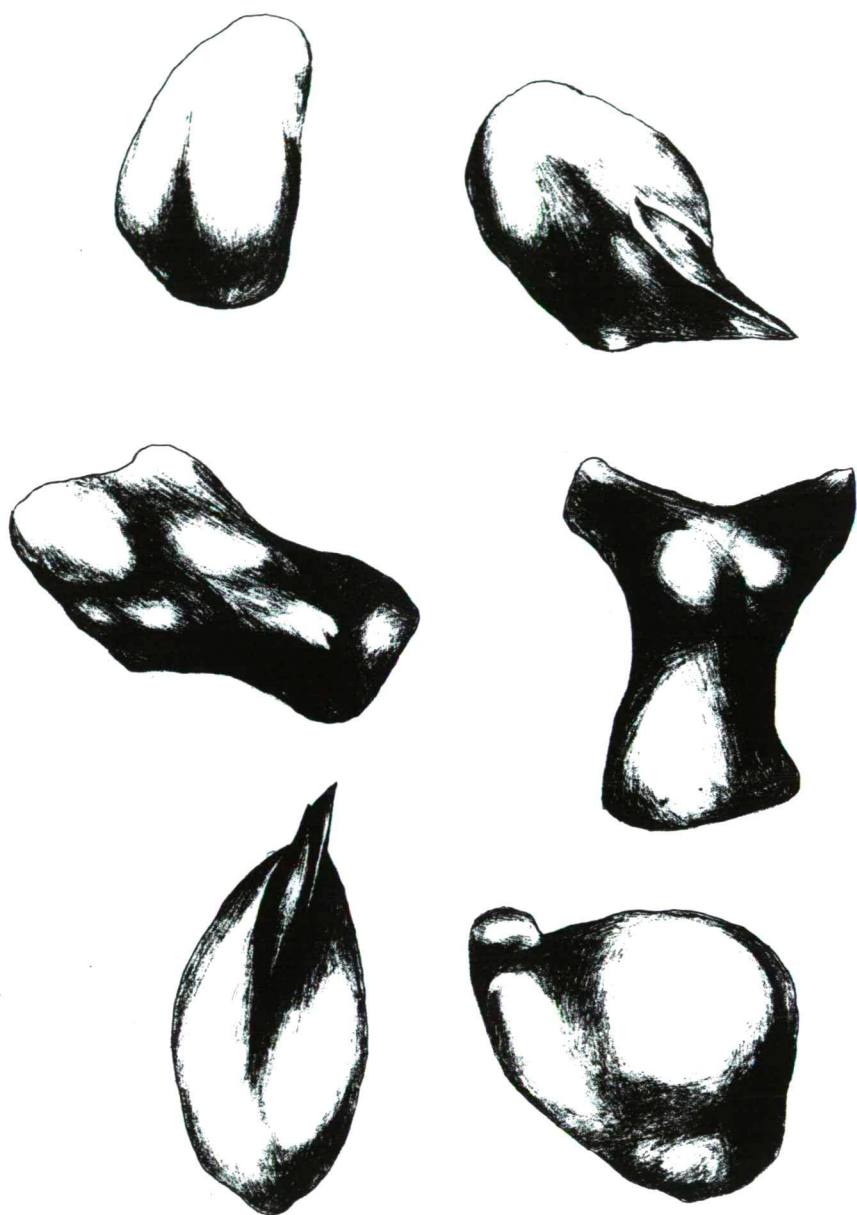
Zsávolya Zoltán

Hattyú d(e)ad

Valahogy mindig ott feszül, arcomig, a telefon-
háló szemem egyikük képe, akiket azért
szeretek, homloka feldereng a szobamélyi
növények óvatos súlytalanságában, a sások
enyhezöld-fehér hullámárnyéka mozdul, beülteti
látványával a kifelé tartó, elköröző, gépies
pillantásokat; onnantól fogva előbb még
süllyedő térség, majd semmi más, egy fekvő vagy
járkáló alak által zsákmányolt úr:
közvetlenül a neszidomokkal működő este; és
ha véletlenül havazás **lenne...**, de nem,
mintha eltűnt volna fejem fölül az ácsolat
ég nyomása, hirtelen túlságosan szabadon,
gyámoltalanul nappal találom magam az utcán

Győr

Zsávolya Zoltán

Szabó Ágnes munkája